

Imekari

Rban Rqun

Jeden den

Rsit tal-eb' navzdory Gunari mění sebe dle svých představ každý den. Obzvláště dorůstající děti buď nechápou, nebo nectí předurčení vepsané v Gunu. Děti vnímají Tamassran jako ty, které musí předsvědčit. Kdo chce být Karasaad, musí být silný, rychlý, vytrvalý a poslušný. Kdo chce být Tamassran, musí být mírný ale přísný, vyrovnaný, zodpovědný. Kdo chce být Rshkaari, musí mít bystrou mysl a hbitý jazyk a znát, jak Tamassran chtějí slyšet Gun. Potají, mimo všetečné oči Tamassran, děti soutěží mezi sebou a snaží se být vhodnější pro svou vysněnou roli než jejich vrstevníci - ačkoli jsem nepozorovala, že by Tamassran děti porovnávaly, když přijde čas posouzení.

Každé dítě zná, jak posilovat tělo a mysl všemi dostupnými prostředky; konec konců, Tamassran je to samy učí od velmi útlého věku. Naučí je ale, které prostředky, zvyky a zásady jim dají výhodu pro kterou roli. Na to děti přichází samy a předávají nebo tají si tyto vědomosti mezi sebou. Je to svět ve světě, společnost ve společnosti; a jakkoli si Tamassran myslí, nebo chtějí myslet, že děti vychovávají, qunarijské děti se zřídka a ztěží plně podvolí. Naučí se hrát svou roli a přetvářet samy sebe. Naučí se, jak přimět Tamassran, aby je viděly tak, jak děti chtějí být viděny. Rž později, když a pokud svou roli přijmou a dospějí v ní, se Qunu naplno podvolí. K tom, aby byly viděny tak, jak chtějí být viděny, hojně využívají právě vědomostí a moudrosti, které jim Tamassran samy předávají.

Jednou z nejpozoruhodnějších vlastností qunarijských dětí je jejich úcta vůči spánku a odpočinku. Qunarijské děti ví, že jejich tělo je bude

provázet po celý život. Ví, že jejich tělo o sebe umí pečovat, ale potřebuje k tomu čas. Dbají s velkou vážností na to, aby spaly tak dlouho, jak jim povinnosti dovolí. Jen tak, jak jim bylo přednášeno odmalicka, 'mohou svaly růst a kosti silnit, rány se hojit a únava přetavit v sílu a bystrost'. Tamassran jim vypráví děsivé příběhy o Karashok, kteří při dlouhých taženích trpěli nedostatkem spánku a neutuchající únavou; vypráví, jak jim selhávala mysl a ochabovaly svaly, jak ztráceli vládu nad svým tělem a stávali se samovolně Viddath-bas, bezduchými a ochablými. Tyto příběhy jsou možná přehnané. Qunari tak ale ve své společnosti udržují zdravé povědomí o tom, jak důležité je odpočívat a hojit rány. Dítě, které z nějakého důvodu dostatečně nespí, má zakázáno cvičit se ve zbrani nebo jiných tělesných dovednostech; co víc, chápe, že je to pro jeho dobro. Úcta vůči spánku a vnímání jeho potřeby jsou hluboko zakořeněny v podvědomí každého, kdo prošel výchovou Tamassran, a tato zásada všem qunari dobře slouží.

Další z téměř nábožných proků jejich výchovy je vztah qunari k vodě. Připisují jí až zázračné životodárné vlastnosti a velmi vážně dbají toho, aby pili dost a pravidelně. Podobně jako nedostatek spánku, i nedostatek vody je považován za hluboce zraňující pro tělo. Tedy ač jsou qunarijské děti cvičeny ve zvládnutí dlouhých hodin až dní bez vody, je na to pohlíženo jako na dovednost podobnou bdění na hladce nebo překonání bolesti: výjimečný stav, který má být trpěn jen v případě nutnosti. Bez vody vše živé umírá a tělo není výjimkou. Může se to zdát jako zjevné, ale přesně tento přístup je v qunarijské výchově zcela odlišný; voda není brána jako samozřejmost a nutnost, jak tomu bývá u jiných národů, ale jako cosi posvátného, jako dar, jako ochrana před oslabnutím a pomatením. Přináší radost a útechu, zdroje vody jsou pečlivě opečovávány.

Podobně jako voda, i běžná strava je brána jako jakýsi dar. Čím blíže zemi či větvi, tím lépe; plodiny pole jsou považovány za cennější než chléb nebo solené maso, ovoce natrhané ze stromu cennější než sušené. Qunari se učí od přírody jako takové; pozorují zvěř a rostliny a ač zdaleka nejsou národem, který by se živil jen lovem a sběrem, vnímají ho jako určitou výsadu a cestu k dokonalosti. Orlaisiánské Delikatesy, které prodávají navonění trhovci za nadité měšce zlata, by každé dítě i bojovník mezi qunari považovalo za bezcenné - vnímají, že se jedná o pokrm příliš vzdálený přírodě a jejich tělu. Ví, že takový pokrm je neposílí, ale oslabí.

Je úsměvné, že zásady, které děti používají k "přechytračení" Tamassran a zvolení vlastního osudu, jim byly vštípeny Tamassran samotnými; tedy i ve svém vzdoru a vzepětí vůči předurčení slepě následují, co jim bylo uloženo, aniž by si to uvědomovaly. To, že jsou to zásady pro ně veskrze prospěšné, se nicméně zdá být polehčující okolností.